

Publicerad 2013-10-26 18:21 av Isak

Rader från Boken jag aldrig skrev.

ag vaknade med fingrarna vilandes mot en bokrygg.

Någonting drog i mig, tvingade mina fingertoppar att utforska bortom läderbindningen i bokens sömmar. Det stod:

"Jag vill ge dig någonting som ingen någonsin gett dig förut.

En dag få väcka dig, få kyssa dom små groparna över dina nyckelben, väcka dig till leendet som aldrig försvinner. Ur vita lakan få dig på fötter, få se hur morgonsolen i samspel med persienner skapar former och liv på din vackra hud. Jag skulle lägga mina händer över dina ögon, leda dig ut ifån sovrummet. Från textilier, trygghet, mjuka dofter och varma känslor.

Leda dig genom ljuden av kaffekokaren som puttrar förnöjd, bredvid våra fönster i köket som släpper in fågelkvitter och dofterna från vårblommor.

Där vi ser morgondimman ligga som en trygg halsduk för ängar, gräsmattor, horisonter och hängmattor. Det du vet finns där, men just nu inte ser. Vi hade stannat för att lyssna. Höra hur vinden långsamt vaknar ur sin natt. Hur den stilla brisen föder sig själv till en ny dag. Höra.

Vidare, jag hade tagit din hand, litat på att du fortsatt sluta dina ögon.

Försiktigt öppnat dörren till altanen, tillsammans runnit över tröskeln till ut.

Dofterna hade välkomnat oss, solskenet och brisen. Stilla på daggfuktigt gräs.

Hört koltrastar, hackspettar, katter som välkomnar. Tysta, med våra tår försiktigt utforskandet fukten under våra fötter. Känt allt. Vibrationer från grässtrån i vinden, kissekattspäls mot våra smalben. Känna.

Jag hade lett dig tillbaka in i vårt hus. Tillbaka, igenom vardagsrummet.

Vidare in i huset. Lagt mina händer på dina höftben när jag styrt dig genom vårt boning. Varma andetag mot dina öron, som viskar nonsens av kärlek.

Jag skulle stanna dig framför den sista dörren. Bett dig lyssna, bett dig öppna dina ögon för att se- be dig känna doften. Där vi tillsammans ser en dörr på glänt.

Små sängar i vårt rum, doften av natt och trygghet. Små kroppar som osynligt andas tungt och tryggt. Jag skulle visa dig vad vi har. Hur lycka känns. Hur lycka låter, och ser ut.

Där skulle jag stå och hålla om dig, se på vad vi skapat.

Få höra, se, känna och njuta."

Lågor av avund, svartsjuka och sorg hade fått agera utgivare åt boken jag aldrig skrev.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Isak med Poeter.se id #15030 innehar upphovsrätten